

«Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκὶ, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εἰς αγγέλους, εκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, επιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ανελήφθη εν δόξῃ (Α' Τιμόθεον, γ':16).

«Εξεύρομεν δε ότι ο Υἱός του Θεού ἦλθε, καὶ ἐδώκεν εἰς ημάς νόησιν, διὰ να γνωρίζωμεν τὸν αληθινὸν· καὶ είμεθα εν τῷ αληθινῷ, εν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ιησού Χριστῷ· οὗτος είναι ο αληθινός Θεός, καὶ η ζωὴ η αιώνιος» (Α' Ιωάννου, ε':20).

Τα Χριστούγεννα κάθε χρόνο γιορτάζονται στη χώρα μας, όπως και σε όλες τις χριστιανικές χώρες στις 25 Δεκεμβρίου. Οι σχετικές εορταστικές εκδηλώσεις ζεκινούν πολλές μέρες νωρίτερα και περιλαμβάνουν στολισμούς καταστημάτων, σπιτιών και πλατειών με χριστουγεννιάτικα δένδρα και φωτάκια, όπως μουσικές και κοινωνικές εκδηλώσεις με χριστουγεννιάτικους ύμνους, τραγούδια αλλά και επισκέψεις και προσφορές σε φιλανθρωπικά ίδρυματα. Σε πολλούς ανθρώπους υπάρχει ευχάριστη διάθεση να γιορτάζουν με τα αγαπημένα πρόσωπα και τους καλεσμένους στο σπίτι τους και έτσι τα Χριστούγεννα αποτελούν μια εορτή της χαράς, των ευχαριστιών παρεών, των φωτογραφιών, των παραδοσιακών φαγητών, των δώρων, των προσφορών και γενικά δίνουν την αίσθηση μιας πολύ όμορφης εικόνας που συνδέεται κυρίως με όλα όσα προαναφέραμε.

Σίγουρα όλα αυτά είναι καλά, αλλά δεν είναι καλό να λειτουργούν σαν υποκατάστατο της ικανοποίησης της ζωτικής σημασίας ανάγκης του ανθρώπου που, για γνωριμία και ουσιαστική επικοινωνία με τον Υἱό του Θεού Ιησού Χριστό. Δηλαδή η γιορτή των Χριστουγέννων θα έπρεπε να είναι βασικά γιορτή δοξολογίας, ευχαριστίας και υμνωδίας προς το πρόσωπο του Ιησού Χριστού σαν ένα «ευχαριστώ» για την αιώνια ζωή που μας χαρίζει δωρεάν, η δε καλή διάθεση και η χαρά, να αποτελούν απόρροια πρώτα της ενέργειας του Πατέρα Θεού που ευαρεστείται στην ευχαριστία μας και μετά της δικής μας προσφοράς στον πλησίον.

Ο Ιησούς Χριστός γεννήθηκε σαν άνθρωπος, έλαβε δούλου μορφή και υπακούοντας στο θέλημα του Ουράνιου Πατέρα, οδηγήθηκε στον σταυρικό θάνατο και όντας αναμάρτητος, με το δικό Του θάνατο πλήρωσε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Με το θάνατό και την ανάστασή Του νίκησε την εξουσία του σκότους και έτσι αυτός που

πιστεύει σ' Αυτόν λαμβάνει αιώνια ζωή και σώζεται από την αιώνια απώλεια.

Μόνο ο Κύριος μπόρεσε να ανοίξει τον δρόμο της συμφιλίωσης με τον Πατέρα Θεό, γιατί μόνο Εκείνος μπόρεσε να ικανοποιήσει με τη θυσία Του, τη δικαιοσύνη του Θεού που επέβαλλεⁱⁱ τη τιμωρία του ενόχου και ταυτόχρονα την αγάπη Του που ήθελε τη συγχώρηση και σωτηρία του. Γι' αυτό άλλωστε είναι γραμμένο για τον Κύριο: ‘Καὶ δεν υπάρχει δι' ουδενός ἀλλου η σωτηρία· διότι ούτε ὄνομα ἀλλο είναι υπό τον ουρανὸν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διὰ του οποίου πρέπει να σωθώ μεν’ (Πράξεις, δ':12).

Ήταν θέλημα του Πατέρα Θεού να γίνει η συμφιλίωση του μετανοημένου αμαρτωλού μαζί Του, για να δειξει την αγάπη του προς αυτόν με τελικό σκοπό να τον κάνει παιδί Του και να ζει μαζί Του και σ' αυτή τη ζωή και εις τους αιώνας των αιώνων. Αυτή η συμφιλίωση δεν είναι για μια φορά μόνο αλλά αφορά τη καθημερινή σχέση του πιστού με τον Πατέρα Θεό ώστε να μην μπουν υποκατάστατα τηςⁱⁱⁱ παρουσίας του Θεού στην ζωή του, αλλά η ίδια η παρουσία του Θεού να είναι φανερή στη ζωή του, σαν αναγεννημένου χριστιανού, μέσω του καρπού του Αγίου Πνεύματος.

Όπως ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο και γεννήθηκε σε ένα στάβλο με ακαθαρσίες ζώων, έτσι μπορούμε να πούμε, γεννιέται πνευματικά σε κάθε βρώμικη καρδιά ανθρώπου που που μετανοεί και Τον επικαλείται, ώστε^{iv} να Τον καθαρίζει με το αίμα της θυσίας Του από κάθε αμαρτία και να τον βοηθά να ζει στην παρούσα ζωή με δικαιοσύνη, σωφροσύνη και ευσέβεια, με σκοπό να υπομείνει έως τέλους και να εισέλθει νικητής στην αιώνια ζωή μαζί Του.

Ο Κύριος Ιησούς θέλει να μαζέψει όλα τα ‘πρόβατα’ στη δική Του ποίμνη για να είναι αυτός ο Ποιμένας όλων των προβάτων (Ιωάννης, ι':16). Ο σκοπός Του είναι να μαζεύει όσο περισσότερα ‘πρόβατα’ γίνεται, μιας και το θέλημα του Θεού είναι να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν την αλήθεια.

Το χαρμόσυνο μήνυμα της γέννησης του Κυρίου, το έφεραν αφενός άγγελοι στους ποιμένες της Βηθλεέμ και αφετέρου οι ‘μάγοι από ανατολών’, στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ.^v Το αποτέλεσμα ήταν, οι μεν ποιμένες να ανταποκριθούν και να πάνε να κινηθούν να βρουν τον Κύριο και να επαληθεύσουν την αλήθεια των λαληθησούντων προς αυτούς, οι δε κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, ενώ αρχικά ταράχθηκαν, στη συνέχεια αδιαφόρησαν.

Σήμερα το χαρμόσυνο μήνυμα της γέννησης του Κυρίου και της πνευματικής αναγέννησης¹ που προσφέρει σε κάθε άνθρωπο που πιστεύει, μέσω της θυσίας και της ανάστασης Του,² το μεταφέρουν στους ανθρώπους³ γενικά όλα τα παιδιά του Θεού, που έχουν τα ίδια την εμπειρία της αναγέννησης και ειδικότερα οι απόστολοι του Κυρίου, τους οποίους ο Κύριος αποστέλλει σαν αγγέλους Του, σε ανθρώπους που είτε δεν άκουσαν ποτέ για τον Κύριο, είτε ζουν σε καθεστώ τα εχθρικά προς Αυτόν.

Η φωνή του Πατέρα Θεού όταν μιλάει μέσω ενός παιδιού Του, έχει⁴ τη δύναμη να αγγίζει την καρδιά του ειλικρινή ανθρώπου και να τον οδηγεί στην μετάνοια και στη πίστη του ονόματος του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτός που ο Κύριος⁵ αποστέλλει έχει σκοπό τη σωτηρία της ψυχής κάθε αμαρτωλού ανθρώπου και η απόδειξη ότι αυτός είναι του Κυρίου, πρώτα είναι ότι αυτός συστήνει μόνο τον Κύριο όταν μιλάει και στη συνέχεια ότι ο Κύριος ενεργεί δια του λόγου Του και δια του Αγίου Πνεύματος⁶ και οι ενέργειές Του γίνονται αντιληπτές στον άνθρωπο⁷ που ακούει και πιστεύει στο λόγο του Θεού, δια του απεσταλμένου του Θεού. Άλλωστε η πίστη έρχεται δια της ακοής και η ακοή δια του λόγου του Θεού(Ρωμαίους,ι':17). Ο άνθρωπος που συστήνει τον Ιησού Χριστό δεν έχει κάποιο προσωπικό κέρδος, αλλά εκτιμάει σωστά τη σωτηρία που του χάρισε ο Κύριος και γι' αυτό θέλει να πιστέψουν και άλλοι στον Ιησού Χριστό και να σωθούν.

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος δεν θέλει να εορτάζεται τυπολατρικά αλλά θέλει αυτός που λέει ότι Τον αγαπάει, να ζει σύμφωνα με το λόγο Του και⁸ να Τον προσκυνάει ‘εν Πνεύματι και αληθείᾳ’ (Ιωάννης,δ':23). Είναι Θεός αληθινός και προσμένει κάθε στιγμή, όποιον Τον επικαλεστεί να του φανερωθεί, γιατί θέλει να έχει μια ζωντανή σχέση με τον κάθε πιστό άνθρωπο. Δεν θέλει να Τον θυμάται ο άνθρωπος μόνο στις γιορτές των Χριστουγέννων και του⁹ Πάσχα, αλλά κάθε μέρα να έχει επικοινωνία μαζί Του, μέσω της δια του Αγίου Πνεύματος¹⁰ προσευχής και μελέτης του λόγου Του. Αν συμβαίνει αυτό, τότε η χαρά του ανθρώπου που θα είναι ο ίδιος ο Κύριος και η παρουσία Του εντός του, με όλο τον καρπό του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας, ε':22,23).

Ας μην λοιπόν εορτάζουμε τα Χριστούγεννα τυπολατρικά, κάνοντας απλά τα θρησκευτικά μας καθήκοντά και τα παραδοσιακά έθιμα, αλλά να εορτάζουμε ουσιαστικά, έχοντας¹¹ την εμπειρία των προσωπικών Χριστουγέννων μας, που είναι η αναγέννησή μας από τον Πατέρα Θεό. Όσοι έχουμε αυτή την εμπειρία, να μη μένουμε μόνο σ' αυτή, αλλά να Του ζητάμε νέες εμπειρίες με ενέργειές Του, ώστε να αυξάνεται η

πίστη μας και να μορφώ νεταιρή ο Χριστός μέσα στον εσωτερικό μας άνθρωπο. Ο Ιησούς Χριστός άφησε τη δόξα του Ουρανού και έγινε άνθρωπος γιατί μας αγαπάει και πέθανε στη θέση μας, για να μας δώσει δωρεάν η ζωή. Ας ανταποκριθούμε στην πρόσκλησή Του και ας πάμε κοντά Του, απαρνούμενοι τον εαυτό μας και σηκώνοντας τον σταυρό μας, ώστε να βρει ανάπταση η ψυχή μας (Ματθαίος, 1α':28-30). Αμήν!